

чених. Із цією метою утворено слова: *комп* (замість *комп'ютер*), *проги* (*програми*), *вінди* (*програма Windows*). Тут використовують ті самі суфікси для утворення нових слів, що віддзеркалюють ставлення мовця до того, що вони позначають: *відюха* (суфікс *-ух(a)* залежно від ситуації надає експресію згрубілости, зневаги або іронії).

Український комп'ютерний сленг через свою молодість ще не сформувався, тому більшість слів у ньому має багато варіантів вимови й написання: *дурдос*, *дирдос* – операційна система DR-DOS; *вегеа*, *вежеа*, *вагон* – відеоадаптер VGA; *глючити*, *глюкати* – працювати з помилками. Вимова слова здебільшого відповідає або англійському прочитанню, або його українській транслітерації.

Отже, розглянувши деякі особливості комп'ютерного сленгу, можна дійти висновку, що нині відбувається активне створення й використання комп'ютерної сленгової лексики, а також проникнення комп'ютерних термінів у загальноживану лексику, причому останнім часом спостерігається посилення цього процесу.

Труш А.
КЗ «ХГПА»

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ

У процесі трансформації політичної та економічної систем в Україні триває пошук ефективної моделі розвитку економіки. Очевидно, що нова економічна система не може бути «чистим» капіталізмом, який переважав у середині XIX ст. У розвинених країнах домінують змішані суспільства, де взаємодіють ринок як засіб підвищення ефективності економіки та система коригування ринку як засіб досягнення оптимально справедливого розподілу доходів через структуру соціального законодавства.

Економічна політика України на початку XXI ст. має своєю головною метою перехід до соціально орієнтованої ринкової економіки. Риси сучасного економічного становища України: а) величезна заборгованість держави, окремих галузей і підприємств країнам близького й далекого зарубіжжя; б) відставання сектору економіки, який виробляє товари, від сектору економіки, який їх споживає; в) паливно-енергетична залежність від Росії; г) занадто сильний контроль економіки з боку українського уряду, що має ефект придушення того сектору, який виробляє товар; г) криміналізація відносин між державним апарата-

том і бізнесом, розподілення між кланами найприбутковіших секторів економіки України; д) відірваність України від світової економіки.

Основними завданнями української держави в галузі економіки є: 1) реформування електроенергетичного сектору; 2) зміцнення інституційних структур національної економіки; 3) стабілізація національної валюти; 4) створення умов для подолання кризи виробництва, для підвищення його конкурентоспроможності; 5) розвиток аграрного сектору економіки, перетворення землі в товар і набуття нею реальної вартості; 6) утвердження відкритого типу економіки, забезпечення прозорості економічних процесів; 7) входження України у світовий економічний простір.

Модель економічного розвитку України передбачає поетапне здійснення цілеспрямованої, науково обґрунтованої програми виходу з кризи шляхом поєднання регулювального впливу державних органів на економіку й запровадження ринкових відносин. Ключовим чинником у створенні економічної сфери, сприятливої для підприємницької діяльності, є держава, яка, не втручаючись у діяльність приватних підприємств, управляє ринком і підтримує його, стримує негативні тенденції через відповідні юридичні важелі – програми оподаткування, монетарну політику. Держава покликана дбати про поєднання приватних інтересів і інтересів суспільства.

Ципіна Д.
ХНЕУ

ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОЦЕСІ МАГІСТЕРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Питання оновлення змісту освіти у вищих навчальних закладах і, зокрема, формування риторичної компетентності майбутніх менеджерів у процесі магістерської підготовки відзначається своєю актуальністю. Це пов'язано з необхідністю реалізації сучасної політики та стратегії держави, спрямованих на інтеграцію національної системи вищої освіти у європейське і світове спів-товариство. Основною вимогою до організації педагогічного процесу, визначеною державними нормативними документами, стає забезпечення його цілісності.

Зміст є основним компонентом педагогічної системи формування риторичної компетентності майбутніх менеджерів у процесі магістерської підготовки. Останнім часом особливого розвитку набув факторний підхід. Наукова новизна під час визначення змісту полягає в

урахуванні дії різних чинників (об'єктивного, суб'єктивного, особистісного й людського), які впливають на життя та діяльність людини, визначення основних суперечностей.

Так, висловимо основну суперечність, що склалася під впливом об'єктивного чинника. З одного боку, розвиток інформаційно-комунікаційного суспільства висуває певні вимоги до майбутніх менеджерів щодо володіння риторичною компетентністю, відбиті в державних стандартах; з іншого боку, фактичний стан підготовленості майбутніх менеджерів до здійснення ефективної риторичної діяльності не відповідає цілком вимогам держстандартів і не задовольняє потреби суспільства у фахівцях із певними здібностями та здатностями. Цю невідповідність можна зменшити шляхом удосконалення змісту.

Формування змісту риторичної компетентності професійного спрямування має враховувати потреби студента у здійсненні пізнавальної діяльності в процесі вивчення риторики та його готовність у набутті досвіду риторичної діяльності. Урахування міжпредметних зв'язків сприяє всебічному засвоєнню навчального матеріалу, формує у студентів системне бачення і здатність здійснювати риторичну діяльність. Оскільки суб'єктивний чинник виявляє стан розвитку педагогічної науки, особливо значення набуває теоретичне обґрунтування змісту формування риторичної компетентності та визначення його інваріантних елементів.

Суперечність, яка склалася під впливом особистісного чинника і яку можна зменшити через удосконалення змісту, – між необхідністю формування когнітивної, ціннісно-емоційної та комунікативно-поведінкової сфери особистості студента в процесі опанування риторичної діяльності та недостатнім рівнем якості знань, умінь здійснювати риторичну діяльність, сформованості особистісних якостей.

Із метою освоєння риторичної діяльності особистості варто набутти певний досвід, що передбачає вивчення об'єкта свого інтересу або потреби. Тому під час визначення змісту формування риторичної компетентності майбутніх менеджерів викладачеві слід ґрунтуватися на висунутій із сутності філософської категорії «досвід» гіпотези: для набуття досвіду риторичної діяльності необхідні знання стосовно об'єкта вивчення; уміння та навички здійснення цього виду діяльності; емоційно-ціннісне ставлення до процесу риторичної діяльності; певні вольові й особистісні якості.

Отже, визначення змісту формування риторичної компетентності майбутніх менеджерів у процесі магістерської підготовки потребує системного та цілісного підходу. Подальші дослідження із цієї проблеми

передбачають розгляд пов'язаних зі змістом інших елементів педагогічної системи.

Шевцов О.
ХНУРЕ

ОСОБЛИВОСТІ КОМП'ЮТЕРНОГО ПЕРЕКЛАДАННЯ

Важко уявити розвиток науки й техніки без обміну спеціальними даними, що з'являються в різних країнах світу. Але особливої актуальності проблема перекладу наукових праць набула саме в наш час, коли одночасно з'являється чимало важливої інформації, викладеної різними мовами в наукових періодичних виданнях, відповідних бюлетенях, патентній літературі тощо. Серед важливих і перспективних напрямків лінгвістичних досліджень – вивчення специфіки комп'ютерного перекладання з метою його удосконалення, що дасть можливість розширити межі його використання.

Значною мірою розвиток комп'ютерного перекладу як достатньо нового напрямку прикладної лінгвістики зумовлений поширенням застосування інформаційних технологій практично в усіх галузях. Поява нового засобу діяльності – комп'ютера – із формалізованими завдяки використанню алгоритмів (програм) словниками й граматикою, з одного боку, полегшила працю науковців з іншомовними джерелами, з іншого ж – спричинила нові, специфічні складнощі в роботі з текстами, що потребують перекладання.

Проблема автоматичного перекладання з'явилася фактично одночасно з появою перших ЕОМ і дотепер залишається актуальною. Адже обсяг матеріалів, які слід перекласти, постійно збільшується, зокрема, це різноманітна наукова література, інструкції, електронна пошта, Інтернет-сайти. Саме для вирішення завдання швидкого та якісного перекладання створено програми-перекладачі. Перевага їх над електронними словниками полягає в перекладанні всього тексту, на відміну від електронних словників, що надають переклад лише окремих слів.

Історія автоматизованого перекладання починається з 1924 р., коли виникла сама ідея замінення людини-перекладача машиною. Уже 1933 р. радянський інженер П. Смирнов-Троянський отримав патент на машину для перекладання, принцип дії якої полягав у зіставленні механічним способом відповідників з різних мов.

Оскільки перекладання тексту вимагає не лише заміни лексичних одиниць однієї мови відповідними засобами іншої, а й повного відтворення змісту з переданням усіх відтінків, донині поки ще не створено